

عنوان مقاله:

مدلی برای مکان یابی تفرجگاه های شهری

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمدرضا پورمحمدی - استاد دانشگاه تبریز

مجید بهشتی روی - استاد موسسه آموزش عالی سراج تبریز

خلاصه مقاله:

در سالهای اخیر افزایش سریع جمعیت شهری و شهرنشینی، موجب افزایش تراکم مسکن، تغییر الگوی سکونت و فشردگی فضاهای شهری و در نتیجه هوبدایی بیشتر نیاز به هوای سالم و محیط سالم شده است و در شرایط رشد فزاینده بیماری های روحی و روانی، افزایش استرس و توسعه مشکلات زیست محیطی و اجتماعی، نیاز شهروندان به مکان های با طراوت سبز و تفرجگاه های توسعه یافته است. در چنین شرایطی لزوم توجه به امر تفرج شهری، توسعه تحقیقات و برنامه ریزی آن، در محیط های شهری و فراشهری، به طور جدی مطرح می گردد. بنابراین، مقاله با هدف، بررسی و تحلیل سیر تحول تاریخی ایجاد فضاهای تفرجگاهی تبریز و تحلیل موقعیت مکانی آنها، به منظور حصول به مدل مناسبی جهت مکان یابی فضاهای تفرجگاهی در کشور ارائه می گردد. روش مورد استفاده در این مقاله روش مقایسه ای- تحلیلی با بهره گیری از ابزار GIS و تکنیک AHP است. در تکنیک بکاررفته در تحقیق، برای درک بهتر از مسئله تحقیق، نمایش گرافیکی مسئله، با ترسیم درخت سلسله مراتبی اهداف، معیارها و زیر معیارها آغاز و با مقایسه زوجی معیارهای اصلی 7 گانه و زیرمعیارهای 28 گانه مؤثر در مکان یابی تفرجگاه ها، میزان اهمیت نسبی معیارها ادامه یافته و با محاسبه وزن معیارها و نرخ ناسازگاری مقایسه های زوجی، مدل مناسب مکان یابی تعریف و تلفیق نقشه ها از همپوشانی نقشه های وزن دارد در محیط GIS انجام و نهایتاً نقشه نهایی قابلیت اراضی حوزه استحفاظی شهر تبریز، برای ایجاد تفرجگاه تولید می گردد. بر اساس تحلیل نقشه نهایی قابلیت اراضی مشخص می گردد: 22% اراضی حوزه استحفاظی شهر، با مساحت 18000 هکتار از شرایط بسیار مناسب و مناسب برای ایجاد تفرجگاه شهری برخوردار بوده و از این میزان 7000 هکتار (39%) به طرح های تفرجگاهی تخصیص یافته و 11000 هکتار (61%) مستعد ایجاد تفرجگاه می باشد. نتایج مقاله نشان می دهد: موقعیت مکانی سه تفرجگاه بزرگ شهری تبریز در انطباق با اراضی با قابلیت بسیار مناسب و مناسب جهت ایجاد تفرجگاه شهری قرار گرفته است. لکن تنها 50 درصد عرصه های پیش بینی شده حفظ گردیده و تحقق پذیری اجرای طرح ها در حد 5.7% می باشد. م وفقیت بسیار ناچیز مدیریت شهری در ایجاد فضاهای تفرجگاهی شهری، لزوم تلاش بیشتر در تهیه طرح های جامع فضای سبز، مکان یابی های علمی با کاربرد GIS و توسعه فضاهای تفرجی، خصوصاً از نوع تفرجگاه های خطی حاشیه شهری و اکوپارک ها، را ضروری می نماید. توضیح اینکه این مقاله به اختصار بیانگر یافته های پژوهش وسیعی است که در راستای انجام پایان نامه دکترا توسط مؤلفین مقاله در دانشگاه تبریز به انجام رسیده است.

کلمات کلیدی:

تفرجگاه های شهری، مکان یابی، تکنیک، تحلیل عاملی، شهر، تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266454>

